

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Dette beslutningsforslag om offentliggørelse af politiske partiers regnskaber har en naturlig sammenhæng med det næstfølgende beslutningsforslag, nr. B 55 om bidrag til politiske partier – det beslutningsforslag, vi skal drøfte om lidt. På en måde mener jeg, at vi kunne have fået mere ud af drøftelsen, hvis vi havde taget de to beslutningsforslag under ét med den sammenhæng, der er i dem, men jeg forstår, at forslagsstillerne har ønsket, at vi drøfter dem hver for sig, og det må vi jo så følge. Derfor bare den bemærkning, at jeg vedrørende begge beslutningsforslag mener, at de vil kunne medvirke til at begrænse mytedannelserne om de politiske partiers finansiering.

Regeringen kan derfor støtte, at det sikres, at der skabes mere offentlighed vedrørende partiernes økonomiske forhold.

Jeg synes imidlertid, der er grund til at fremhæve, at det må kunne ske på en sådan måde, at offentligheden ikke derved får kendskab til, hvilke navngivne personer der har ydet støtte, og dermed indblik i de pågældendes politiske tilhørsforhold.

Det modsatte ville være principielt meget betænkeligt og helt i modstrid med den enighed, der normalt er her i Folketinget med hensyn til at beskytte oplysninger om personers politiske tilhørsforhold. Det er en privat sag, hvis man ønsker, det skal være en privat sag.

Jeg kan i den sammenhæng henviser til de beskyttelsesregler, vi for nylig gennemførte i forvaltningsloven for sådanne oplysninger.

Mange erhvervsvirksomheder ville formentlig på samme måde føle, at det er en privat sag, hvilket parti de støtter, og derfor i givet fald undlade at bidrage.

Formålet med offentliggørelsen vil efter min opfattelse også blive opfyldt ved, at det i regnskaberne angives, hvor store beløb man har modtaget fra henholdsvis virksomheder og privatpersoner. Navnene på de enkelte personer eller virksomheder må i denne sammenhæng være helt uden interesse.

Man skal i øvrigt heller ikke være blind for, at en regel om, at bidrag fra private og virksomheder skal kunne identificeres, ikke i praksis kan kontrolleres. Hvordan skulle partierne f.eks. kunne sikre sig, at det er det rig-

tige navn, der opgives ved indsendelsen af bidrag?

I overensstemmelse med de synspunkter, regeringen har med hensyn til spørgsmålet om bidrag fra faglige organisationer, og som jeg altså vil gøre rede for, når vi kommer til næste punkt på dagsordenen, finder regeringen, at det må være rigtigt og en yderligere kontrol, at navnene på de fagforeninger, arbejdsgiverforeninger m.v., der yder økonomiske bidrag til politiske formål, offentliggøres. Disse bidrag vil jo i et vist omfang fortsat kunne have karakter af tvangsbidrag og kan i hvert tilfælde næppe tilskrives det enkelte medlems personlige valg. Desuden er disse organisationers virke i forvejen af politisk karakter og organisationens politiske tilhørsforhold næppe nogen hemmelighed.

Regeringen er altså positivt stemt over for hovedprincipperne i dette beslutningsforslag, om end vi mener, at der tilbagestår flere uløste problemer, som må drøftes nærmere under udvalgsarbejdet.

Kaj Poulsen (S):

Socialdemokratiet ser også en nøje sammenhæng imellem de to forslag, vi skal behandle her i dag, og jeg skal oplyse, inden jeg gør rede for, hvad vi mener om dette forslag, at Socialdemokratiet i en årrække naturligvis har offentliggjort sine regnskaber og oplyst, hvem der har givet partiet støtte.

Det er nemlig Socialdemokratiets opfattelse, at det er helt rimeligt, at politiske partier offentliggør deres regnskaber og offentliggør oplysninger om, hvem der finansierer disse partier, for derved kan folk få en opfattelse af, hvilke samfundsgrupper der støtter og hvorfor. Disse samfundsgrupper synes naturligvis, at netop det parti gør det godt. Vi kan da i hvert fald forvente, at Det Radikale Venstre får store tilskud fra landbrugsorganisationer til næste valg, efter at man her i Folketinget så groft har svigtet miljøet.

Efter Socialdemokratiets opfattelse må det næsten være en demokratisk pligt, at disse regnskaber offentliggøres, og derfor tror vi også på, at det vil ske ad frivillighedens vej. Ministerens tale gik jo et stykke ad vejen. Vi tror nemlig ikke, at der i det danske folk vil være forargelse over, at der ydes støtte til de politiske partier. Folk kan bare ikke forstå, hvorfor de ikke må vide, hvem der gør det.